

[Gunnar Fog-Petersen.]

kan jo trække Grænserne for Landsdelene paa en saadan Maade, at Opdelingen kommer til at virke urimelig.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg vil gerne takke for den overordentlig velvillige Modtagelse, som Lovforslaget har faaet. Til det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Lisbet Hindsgaul) og det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) vil jeg gerne sige, at jeg betragter ikke denne Lovgivning som afsluttet med Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag. Men jeg har altid været Modstander af at bygge store Rammer op, hvor man ikke er sikker paa at kunne fylde dem ud. Jeg holder mere af at begynde nede ved Jorden og bygge op og saa, efterhaanden som Trangen melder sig, føje Udbygninger, Sidebygninger og Fløje til de forskelligeartede Institutioner, der bygges op. Jeg tror, at man derved baade naar til de rigtige Resultater og holder sig bedre i Kontakt med Befolkningen og den Udvikling, man lever i. Naar jeg ikke under Forhandlingerne i det andet høje Ting har villet gaa med til, at der af det offentlige skulde stilles betydelige Midler til Raadighed til Hjælp til Udlevering af Senge o. a., saa er det ud fra Frygten for, at disse Institutioner derved fra første Færd kunde faa en lidt anden Karakter, end Forudsætningen egentlig er, samt ud fra den Betragtning, at naar der i Befolkningskommissionens Betænkninger er stillet Forslag om en Moderskabshjælp, vil det ikke være rigtigt at foregribe Gennemførelsen af en saadan særlig Lovgivning.

De hittidige Institutioner — navnlig den i København — har jo væsentlig været beregnet paa enligstillede Kvinder, ugifte Mødre, og det er ikke Københavns unge Kvinder, der i Hovedsagen har søgt Mødrehjælpsinstitutionen. Det har i meget høj Grad været unge Kvinder udefra. Hvorfor? Fordi de gerne vil have Lov til, om ikke at gemme sig bort, saa dog i alt Fald at undgaa, at alle hjemme i Gaden i Provinsbyen, hvor de bor, absolut skal være vidende om, at de skal føde et Barn. De kan her gennem Mødrehjælpsinstitutionen i givet Fald faa bortadopteret deres Barn. Den ærede Ordfører ved jo, at Adoption aldrig finder Sted før efter Barnets Fødsel, fordi det lykkeligvis viser sig, at naar først Moderen har sit Barn, ønsker hun som Re-

gel ikke at bortadoptere det, men vil tværtimod gerne have Lov til at beholde det. Men gjorde man Institutionen til en Hjælpeinstitution for alle svangre Kvinder, der her kunde faa udleveret Barnesenge, Børnetøj o. s. v., vilde Institutionen fra første Færd faa Karakter af en Mellemting mellem den Mødrehjælpsklinikk, Institutionen skal være, og det, der tilsigtes ved en eventuel kommende Lovgivning om Moderskabshjælp. Det har jeg ikke villet være med til. Jeg har villet begynde, hvor vi har Erfaringen, der, hvor de bestaaende Mødrehjælpsinstitutioner virkelig har bygget noget op, der betyder noget værdifuldt for de ugifte unge Kvinder, som her faar Lov til at føde deres Børn, saa at Folk hjemme i Provinsgaden ikke ved Besked om det; og her kommer jo ikke alle svangre Kvinder og søger Hjælp. Det er ikke Tanken, at man vil udelukke den gifte Kvinde fra Hjælp, slet ikke. Men hvis vi havde stillet Forslag om større Bevillinger end foreslaaet fra det offentlige Side, vilde Institutionerne derved faa en Tiltrækningskraft, som jeg vilde anse for uheldig til at begynde med.

Jeg vil altsaa finde det heldigst, at dette bygges op fra det smaa. Saa kan vi efterhaanden ud fra de Erfaringer, der indhøstes, udvide. Det er meget værre, hvis man begynder i det store og saa en skønne Dag skal til at skære ned.

Som sagt, jeg takker for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet, og jeg kan forsikre det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) om, at fra Socialministeriets Side er Nordjylland ikke glemt. Vi har i den Tid, jeg har været Minister, paa forskellig Maade husket paa Nordjylland, og der skal naturligvis blive taget skyldigt Hensyn til det ærede Medlems Udtalelser ogsaa vedrørende dette Spørgsmaal.

Lisbet Hindsgaul: Jeg tror, den højtærede Socialminister har misforstaaet mig. Jeg mener at have understreget, at jeg synes, at Lovforslaget, som det foreligger, netop er som det skal være, og at jeg i høj Grad synes om den lille Begyndelse, lagt paa saa sund en Basis som den, Lovforslaget her er bygget paa. Naar jeg antydede et og andet derudover, var det netop ud fra den samme Tankegang, som den højtærede Socialminister gav Udtryk for, at naar disse Institutioner er i god Gang og viser sig at være kommet ind i den rette Gænge, kan vi tage enkelte nye Ting op og knytte til det, der nu bygges op.